

Aperitief: Arvo Pärt = 90 jaar op 11 september 2025

Componist van de verstilling:

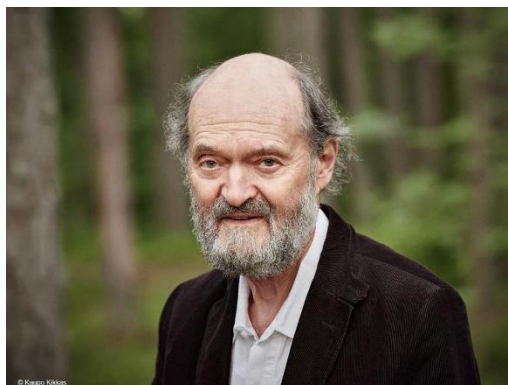
Eén van de grootste hedendaagse componisten van religieuze muziek werd op 11 september 90 jaar.

Ken je hem niet, dan verwijst ik graag naar het Wikipedia artikel met daar in ook een selectie van zijn werken:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Arvo_P%C3%A4rt

En zeker naar volgend artikel:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2025/09/04/arvo-paert-componist-90-klara-flagey/>

Alsook naar: <https://www.npoklassiek.nl/componisten/9a50e987-4211-4935-a367-c365b3583d0e/part-arvo>

<https://www.klassiekindekapel.be/over-klassieke-muziek/grootmeesters-klassieke-muziek/part-arvo-1935/>

en zijn website: <https://www.arvopart.ee/en/arvo-part/>

De meeste kennen hem van Spiegel im Spiegel:

https://www.youtube.com/watch?v=FZe3mXInfNc&list=RDFZe3mXInfNc&start_radio=1

Maar evenzeer het beluisteren (én mediteren) waard:

Estonian Lullaby – Arvo Pärt (dedicated to Anne Akiko Meyers)

https://www.youtube.com/watch?v=UHHnQY-eMk4&list=RDUHHnQY-eMk4&start_radio=1

Johannes-passie – Arvo Pärt

https://www.youtube.com/watch?v=dH3bkVapmGo&list=RDdH3bkVapmGo&start_radio=1

Fratres – Arvo Pärt (Anne Akiko Meyers & Akira Eguchi)

https://www.youtube.com/watch?v=7PS5QMsGaRw&list=RD7PS5QMsGaRw&start_radio=1

Für Alina – Arvo Pärt (Joana Gama)

https://www.youtube.com/watch?v=l8tS06gkyGQ&list=RDl8tS06gkyGQ&start_radio=1

"Ik zou mijn muziek kunnen vergelijken met wit licht, dat alle kleuren bevat. Alleen een prisma kan deze kleuren scheiden en zichtbaar maken; dit prisma zou de geest van de luisteraar kunnen zijn." (Arvo Pärt)

"Eenvoudig, meeslepend, donker en tegelijk vertroostend" (Jan Brokken)

"Zalf voor de ziel ..."

Intredelied: Met de boom des levens (ZJ 353)

Nederland zingt: <https://www.youtube.com/watch?v=IxLN13UB-ok>

Zingt Jubilate: <https://www.youtube.com/watch?v=BINa-cekPIg>

Met de boom des levens wegend op zijn rug,
droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.

Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Laten wij dan bidden in dit aardse dal,
dat de lieve vrede ons bewaren zal,

want de aarde vraagt ons
om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons op de adem Gods.

Laten wij God loven, leven van het licht,
onze val te boven in een evenwicht,

want de aarde jaagt ons naar de diepte toe,
maar de hemel draagt ons,
liefde wordt niet moe.

Met de boom des levens doodzwaar op zijn rug,
droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.

Welkom:

Vandaag viert de kerk het feest van de kruisverheffing.
Het feest vindt zijn oorsprong in de 4de eeuw.
Nadat, volgens de overlevering,
keizerin Helena het kruis van Christus had teruggevonden,
werd in Jeruzalem de kerk van het heilige Graf gebouwd.
Het werd een dubbele kerk:
bestaande uit een opstandingskerk
en uit een martelaars- of kruiskerk.
Op 13 september vierde men de inwijding van de ene
en op 14 september de inwijding van de andere, de kruiskerk.
Op die dag werd het kruis plechtig aan het volk getoond
en ter verering aangeboden.
Vandaar de naam kruisverhoging of kruisverheffing.

Gebed om ontferming:

Pr.: Het kruisteken is één van de eerste symbolen
die wij als kind geleerd hebben.
Het kruis is voor ons, sinds de dood van Jezus,
een teken van hoop, van verlossing,
van verrijzenis en eeuwig leven.
Vaak staan wij bij die betekenis niet meer stil.
Laten wij daarom om vergeving vragen.

L.: Ik belijd voor U, mijn God en Vader,
voor alle heiligen in uw heerlijkheid,

voor alle mensen in de wereld,
dat ik gezondigd heb,
dat ik anderen deed lijden,
dat ik onverschillig was
voor het onrecht in de wereld.
Door zijn blijde boodschap
toonde Hij ons de weg
naar goedheid, hoop en liefde.
Vergeef ons onze tekortkomingen,
U die de schepper bent van een nieuwe toekomst,
U God van liefde voor altijd.

Pr.: Moge onze God zijn mantel van liefde spreiden over onze wereld.
Moge Hij ons sterken opdat wij meer gevende mensen worden,
meer zichtbaarheid geven
aan wie Jezus was en is en wil zijn voor onze wereld. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
en vrede op aarde aan de mensen die Hij liefheeft.

**Wij loven U,
wij prijzen en aanbidden U.
Wij verheerlijken U en zeggen U dank
voor uw grote heerlijkheid.**

Heer God, hemelse Koning,
God, almachtige Vader;
Heer, eniggeboren Zoon, Jezus Christus.

**Heer God, Lam Gods,
Zoon van de Vader;
U die wegneemt de zonden der wereld,
ontferm U over ons.**

U die wegneemt de zonden der wereld,
aanvaard ons gebed.
U die zit aan de rechterhand van de Vader,
ontferm U over ons.

**Want U alleen bent de Heilige,
U alleen de Heer.
U alleen de Allerhoogste: Jezus Christus,
met de Heilige Geest in de heerlijkheid
van God de Vader. Amen.**

Openingsgebed: (Jacques Verhees)

Hoe ver liefde kan gaan, God,
heeft de wereld mogen ervaren
in de trouw ten einde toe van ons aller Herder, Jezus.
Door U gezonden en beziel
is Hij blijven opkomen voor recht en gerechtigheid,
ook toen de machtigen Hem daarom naar het leven stonden.
Hou zijn naam hoog in ons midden, bidden wij U,
en schenk ook ons kracht naar kruis. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Numeri (Num. 21, 4-9)

4 Van de berg Hor trokken zij in de richting van de Rietzee,
want zij wilden om Edom heen trekken.
Maar onderweg werd het volk ongeduldig.
5 Het keerde zich tegen God en tegen Mozes:
‘Hebt u ons uit Egypte geleid om te sterven in de woestijn?
Er is geen brood, er is geen water
en dat minderwaardige eten staat ons tegen.’
6 Daarop zond de Heer vuurspuwende slangen op het volk af.
Deze beten de Israëlieten, en velen van hen vonden de dood.
7 Daarop kwam het volk naar Mozes en zei:
‘Wij hebben gezondigd,
want wij hebben ons tegen de Heer en tegen u gekeerd.
Bid de Heer dat Hij die slangen van ons wegneemt.’
Toen bad Mozes voor het volk
8 en de Heer zei tegen hem:
‘Maak zelf een vuurspuwende slang en zet die op een paal.
Iedereen die gebeten is en ernaar kijkt, zal in leven blijven.’
9 Mozes maakte een bronzen slang en zette die op een paal.
Ieder die door een slang was gebeten
en zijn ogen op de bronzen slang richtte, bleef in leven.

Tussenzang: Ps. 78 (77), 1-2, 34-35, 36-37, 38

Refr.: Laten we nooit vergeten wat God heeft gedaan.

Luister, mijn volk, naar mijn onderrichting,
open uw oren voor wat ik u zeg.

Een wijze les zal ik u verhalen
die in het verleden verborgen ligt.

Zij zochten Hem enkel wanneer Hij hen sloeg,
dan zochten zij Hem rouwmoedig;

Dan wisten ze weer dat de Heer hun rots was,
de Allerhoogste hun redder.

Maar met hun mond bedrogen zij Hem,
zij logen Hem voor met hun tong;

Want innerlijk waren zij niet oprecht,
geloofden niet in zijn verbond.

Toch was Hij barmhartig, vergaf hun zonden
en roeide hen niet geheel uit.

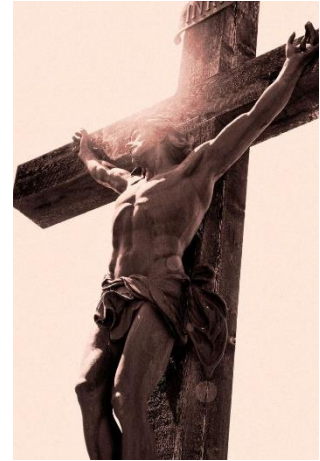

Tweede lezing: (Filippenzen 2, 6-11)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de Filippenzen

6 Hij die bestond in de gestalte van God
heeft er zich niet aan willen vastklampen
gelijk aan God te zijn.
7 Hij heeft zichzelf ontledigd

en de gestalte van een slaaf aangenomen.
Hij is aan de mensen gelijk geworden.
En als mens verschenen
8 heeft Hij zich vernederd;
Hij werd gehoorzaam tot de dood,
de dood aan een kruis.
9 Daarom ook heeft God Hem hoog verheven
en Hem de naam^o verleend
die boven alle namen staat,
10 opdat in de naam van Jezus
iedere knie zich zou buigen,
in de hemel, op aarde en onder de aarde,
11 en iedere tong zou belijden
tot eer van God, de Vader:
de Heer, dat is Jezus Christus.

Tussenzang: Jezus Christus is het beeld van God (ZJ 364)

<https://www.youtube.com/watch?v=FO3i7TgNPY>

Jezus Christus is het beeld van God,
rechtmatig is Hij Gods gelijke.
Maar Hij heeft zich in het beeld van Gods knecht ontledigd:
Hij werd gelijk aan de mens.

En bevonden als waarachtig mens
heeft Hij zichzelf geheel ontledigd.
Tot de dood was Hij gehoorzaam aan God, zijn Vader,
ja, tot de dood op het kruis.

Daarom ook heeft God Hem zeer verhoogd
en Hem de hoogste Naam gegeven,
opdat wij zijn macht erkennen en steeds belijden:
Jezus is waarlijk de Heer.

Evangelie: (Joh. 3, 13-17)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

13 Alleen Hij die uit de hemel is neergedaald,
is naar de hemel opgestegen:
de Mensenzoon.
14 Maar evenals Mozes in de woestijn de slang omhoog geheven heeft,
zo moet ook de Mensenzoon omhoog worden geheven,
15 zodat iedereen die gelooft,
in Hem eeuwig leven bezit.
16 Zoveel immers heeft God van de wereld gehouden,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken,
zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat,
maar eeuwig leven bezit.
17 Want God heeft zijn Zoon
niet naar de wereld gezonden om de wereld te
veroordeelen, maar om door Hem de wereld te redden van
het kwaad.

Overwegingen:

Eigenlijk is het vreemd:

het centrale symbool, het teken bij uitstek van het christelijk geloof, is niet het evangelieboek, niet het lege graf, niet de paaskaars en zelfs niet het eucharistisch brood. Het is het kruis, met daarop een doodgemartelde man. Eén zaak is zeker: dat had die man niet verdiend.

De grote vraag is dan: hoe is Hij daar terechtgekomen?

Daarover weten we wel een en ander.

Hij was in conflict gekomen met de leiders van zijn volk. Die konden de Romeinse bezetter ervan overtuigen dat Jezus een gevaarlijk man was, die maar beter uit de weg geruimd kon worden. Er werd een proces opgezet waarvan het vonnis al op voorhand vaststond. Na een korte maar hevige foltering werd Hij als een misdadiger terechtgesteld: door kruisiging. Die feiten hebben zich rond het jaar dertig in Jeruzalem afgespeeld.

Tot daar de 'reportage', zo u wil.

De zin, de diepere betekenis van dat gebeuren is daarmee nog niet verklaard. Men kan natuurlijk de motieven van zijn tegenstanders van naderbij gaan bekijken. Dat levert wel een en ander op. Maar ook dat volstaat nog niet. Het merkwaardige is namelijk dat die kruisdood zelf deel uitmaakt van de christelijke geloofsverkondiging. Om te begrijpen wat hier gebeurt moet je er God zelf bij betrekken, zegt het Nieuwe Testament. Hij die daar gestorven is, 'bestond in de gestalte van God' (Ef. 2,6). Hij is 'de eniggeboren Zoon' van God. Wat een tragisch incident lijkt in een verre uithoek van een wereld die nu eenmaal wreedaardig te werk kan gaan, is voor God een beslissende gebeurtenis.

Er vallen nog een paar zware woorden die onmisbaar zijn om dat gebeuren te begrijpen: 'Zoveel immers heeft God van de wereld gehouden,' en dit is gebeurd 'om de wereld te redden'.

Die laatste woorden, liefde en redding, mogen dan wel onmisbaar zijn, ze maken het ons op het eerste gezicht niet gemakkelijker. Want onvermijdelijk rijst de vraag: als God er echt bij betrokken was, kon Hij die gruwel dan niet verhinderen? En bovendien, hebben wij misschien te maken met een God die bloed wil zien vloeien? Wat heeft dat dan nog met liefde te maken?

Maar we vroegen het ons al vaker af: wat is liefde eigenlijk? Wat wil iemand die echt liefheeft? Zo iemand wil de geliefde nabij zijn, in alles wat die is en meemaakt. Daar ligt de sleutel van heel het drama dat op Golgota zijn ontknoping kent. Uit liefde voor ons is de eniggeboren Zoon van God mens geworden, helemaal zoals wij. Om alles mee te maken wat ons, mensen, kan overkomen. En het gebeurt dat mensen op een kruis terechtkomen. Het is erg, het is wreed, het zou niet mogen, maar intussen gebeurt het. Altijd weer. Zo absurd kan het in de wereld toegaan. Vraag daarover geen uitleg aan God, of liever: kijk wat Hij doet. Hij komt ons kruis dragen, om op die plek te zijn waar wij kunnen terechtkomen. Zo ver kan liefde gaan. Ze geeft geen uitleg. Ze doet het gewoon...

(Wim Seynaeve)

In de eerste lezing horen we het merkwaardige verhaal van de giftige slangen, en het zondige volk dat gered wordt door op te kijken naar een bronzen slang die Mozes op bevel van Jahwe heeft gemaakt. Blijkbaar een bijzonder indringend symbool, want tot op vandaag is het blijven gebruikt worden als symbool van de geneeskunde: een slang die rond een staf kronkelt. Toch wel merkwaardig: hoe kan een slang in godsnaam genezing brengen? Van bij het allereerste begin gold ze immers als symbool van verderf, verraad, ondergang en dood. Was het inderdaad niet de slang die de mens ertoe verleidde zich van God af te keren? In deze lezing echter wordt diezelfde slang symbool van redding en opstanding, en de betekenis is duidelijk: "Kijk het kwade, kijk je gebreken, kijk de ellende maar in de ogen, en je zult zien dat je sterker kunt zijn dan dit kwaad en die

gebreken en die ellende.”

We kennen dat: mensen die getroffen worden door ongeluk, ziekte of dood. Ze kunnen eraan ten onder gaan, ze kunnen wegzinken in wanhoop en ellende, ze kunnen depressief worden of aan de drank geraken. Maar ze kunnen evengoed sterker worden, de ellende die hen treft kan hen aanzetten tot bezinning en kan kracht worden. Je vindt die kracht dikwijls bij mensen die niets meer hebben behalve zichzelf, bij ouders die voor hun zieke of gehandicapte kinderen zorgen, en bij kinderen die hun ouders nooit in de steek zullen laten. En je vindt ze ook bij verplegenden, dokters, en bij alle mensen die van de inzet voor hun medemens hun levensdoel en hun beroep hebben gemaakt. Elke dag opnieuw kijken ze ziekte, ellende en dood in de ogen, en ze gaan er niet voor op de loop, integendeel. Dat is wat wij voor onszelf uit deze lezing kunnen leren: dat we niet op de loop zouden gaan voor het negatieve en de ellende in onszelf. Dat we onze gebreken en de miserie die ons treft zouden erkennen, zodat we ertegen kunnen ingaan. Want als we ze wegmoffelen, doen alsof ze niet bestaan, dan kunnen we er ook niets tegen beginnen.

In het Evangelie horen we dat we daarvoor naar Jezus kunnen en mogen opkijken. Naar Jezus en het kruis. Naar de gebrokenheid van die man die op een vreselijke wijze werd vermoord, zomaar, omdat Hij niet in het plaatje paste, omdat Hij goed was en opkwam voor wie arm en ziek en zwak was. Neen, Hij is niet het symbool van het kwade, zoals die slang in de eerste lezing. Integendeel, Hij is het symbool van het goede dat in de weg loopt van het kwade, maar dat onoverwinnelijk is. Naar dat goede, naar die Jezus mogen wij opkijken, in vol vertrouwen, en Hij zal ons sterken. Daarvoor heeft God zijn Zoon immers naar de wereld gezonden: niet om te oordelen, maar om te redden, om te sterken, om te troosten, om kracht te geven aan wie zwak is en redding aan wie verloren lijkt.

Weet u, dat is één van de redenen waarom ik het belangrijk vind dat er in de scholen, rusthuizen en ziekenhuizen van christelijke signatuur nog kruisjes hangen. Af en toe ergert er zich iemand aan en als je dan een gesprek daarover aangaat dan blijkt dat die persoon meestal geen weg weet met het lijden of met nogal wat 'kerkepijn' zit. Maar meestal hoor ik net een heel ander verhaal. Mensen zijn blij dat er nog een kruisje hangt. Het inspireert hen om te bidden en verwijst naar zoveel meer, naar waarden en zingeving. Dat geldt evengoed voor het kruisje dat we thuis een plaats geven. Het is méér dan een beschermteken. Het is erkennen dat "ieder huisje zijn kruisje heeft", zoals het spreekwoord zegt. 't Is stille waar het nooit waait. Maar het is terzelfdertijd een geloofsbelijdenis: wat er ook gebeurt, het kwaad zal in ons huis nooit de bovenhand krijgen op het goede. En dit door te doen zoals Jezus. Hij ging het kwaad, het lijden en de dood niet uit de weg, maar keek het vrij en vrunk in de ogen. En zo werd Hij sterker dan dit kwade, sterker dan dit lijden, sterker dan de dood. Zo werd Hij kracht, voor ieder van ons. Naar Hem mogen we opkijken, voor Hem mogen we vragend knielen, bij Hem kunnen we terecht met alles wat fout loopt in onszelf en in onze omgeving. Hij zal niet oordelen of veroordelen, maar sterken en redden. Dat is ons diepste geloof en vertrouwen.

(Miguel Dehondt)

Een mens die breekt en deelt
doet anders dan de meeste mensen.
Hij kan het meestal ook niet laten.
Al wat hij heeft
is om te geven
en geven is zijn leven.

Hij brengt het meestal ook niet ver,
die mens.
Hij wordt niet rijk aan geld en goed
en vaak sterft hij vergeten,
soms gekruisigd.

Je kijkt wel wat verwonderd op
van zo'n mens.
Je vindt het niet 'normaal',
of minstens toch 'ongewoon'.
Je denkt: wie doet dat nu?
Zo doen mensen toch niet?

Een mens die breekt en deelt
doet ogen opengaan.
Al zie je het maar heel even:
zo'n leven is een teken
van het einde van elk voor zich.
Hier breekt nieuw leven door:
dit is het opstaan van de nieuwe mens.

Je stoot er met je hoofd tegen, daar mag je op rekenen,
is het vandaag niet, dan morgen,
maar het zal gebeuren als het je nog niet overkomen is:
dat je met je hoofd tegen die dwarsbalk van het leven loopt,
die balk van onmacht, van verdachtmaking of kleinheid,
van onverwachte tegenslag, van diepe ontgoocheling.

Je kan die balk met vele namen noemen
maar altijd is hij hard en doet pijn.
Als je met je hoofd tegen die balk stoot
staat ineens het kruis in je leven.
Je stoot met je hoofd tegen die zware balk,
en ineens ligt een kruis op je schouders
en je hoort tot die naamloze groep mensen
die dagelijks hun kruis dragen,
vergeten mensen, kleine en machteloze,
die verborgen, ongeweten dagelijks een kruis te dragen krijgen;
het duikt op achter een lieve glimlach, een prachtige carrière,
een gelukkige vriendschap, een voorbeeldige uitslag,
want een kruis krijg je niet op bestelling,
en er bestaat geen geschikte tijd voor,
het komt altijd onverwacht, niet aangekondigd.
Maar als je met je kruis door de straten van je leven loopt,
weet je wat Hij gedaan en geleden heeft
die wij met een kruis in hart en leven bewaren tot in eeuwigheid.

Woorden van geloof:

Ik geloof in God,
schepper van hemel en aarde,
Vader van alle mensen.

Ik geloof in Jezus Christus,
die gekomen is om te bemoedigen en te genezen,
om ons te bevrijden van alle onrecht,
om Gods vrede bij de mensen te verkondigen.

Hij heeft zich gegeven voor de wereld.
Hij is in ons midden de levende Heer.

**Ik geloof in Gods Geest,
die werkzaam is
in alle mensen die er ontvankelijk voor zijn.**

Ik geloof in de kerk van Christus,
die, uitgerust met de kracht van de Geest,
gezonden is om de mensen te dienen.

Ik geloof in de vergevende liefde van God,
**die de macht van de zonde zal breken
in ons en in alle mensen.**

Ik geloof dat de mens zal leven
van Gods leven voor altijd. **Amen.**

Voorbeden:

Bidden wij voor hen die voor het ongeluk geboren lijken,
die kruis na kruis krijgen opgelegd.
God, spaar hen voor verbittering.
Geef dat zij de moed niet verliezen,
dat zij uw aanwezigheid blijven ervaren
en zich – juist in duistere uren – door U gedragen weten.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen
die door toedoen van anderen te lijden hebben,
die door mensenhanden worden gekruisigd,
worden bespot, geminacht, gediscrimineerd.
God, maak hen geestelijk sterk,
behoed hen voor ontmoediging,
laat hen het geloof in hun medemensen niet verliezen
en laat hen vóór alles hun zelfrespect behouden.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen
die anderen – bewust of onbewust – doen lijden.
Ook wij zijn soms zulke mensen.
God, maak ons welwillend in de omgang met elkaar,
mild in ons spreken,
zorgvuldig in ons handelen,
terughoudend in ons oordeel.
Laten wij bidden...

Lied: Lied: Wat ik gewild heb ... (H. Oosterhuis)

Trijntje Oosterhuis: <https://www.youtube.com/watch?v=ZyI9N32I3kQ>
Requiem voor God: <https://www.youtube.com/watch?v=FrbG-A9I8eY>

Wat ik gewild heb, wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd, wat ik misdaan heb,
wat ongezegd bleef, wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd, wat ongebruikt bleef,
al het beschamende: neem het van mij.

En dat ik dit was en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

Gebed over de gaven:

Heer, leer ons,
nu wij dit brood en deze beker samenbrengen,
de gave van uw leven opnieuw te beleven.
En doe ons begrijpen
dat wij telkens weer worden uitgenodigd
om uw weg te volgen
die leidt naar eeuwig leven. Amen.

Groot Dankgebed:

God,
wij danken U
omdat U duidelijk aan het werk bent
daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden;
daar waar mensen de handen in elkaar slaan
en samen kleine stappen zetten
om deze wereld om te bouwen tot een wereld zoals U hem droomt.
Wij danken U
omdat U aan het werk bent
in de ontluikende liefde tussen mensen,
in de groeiende solidariteit
en volgehouden inzet voor vrede en rechtvaardigheid.
Daarom loven wij uw naam met deze woorden: **Heilig, heilig, heilig...**

God, wij danken U voor uw Zoon Jezus
die ons menselijk leven met zijn beide handen aanvaardde
en het deelde met al de zijnen.
Met eenvoudige woorden en verhalen
toonde Hij ons de weg naar U.
Hij was barmhartig en vol aandacht en begrip
voor allen die in nood verkeerden of niet van tel waren.
Op de avond vóór zijn sterven zei Hij aan zijn vrienden:

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is het geheim van ons geloof:
Als wij dan eten van dit brood en drinken uit deze beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wellicht is het dan stil geworden,
zoals bij elk afscheid.
Maar dit brood en deze wijn zijn tekens geworden,
tekens van een nieuwe manier van leven,
tekens van hoop voor alle mensen.

Daarom bidden wij U:
beziel ons met de Geest die ook uw Zoon dreef.
Dat wij vanuit zijn inspiratie, ook bij tegenslagen,
wegen blijven vinden naar een nieuwe toekomst
die U ons in handen hebt gegeven.

Steeds weer zult U ons uitdagen om Jezus' voorbeeld te volgen:
goedheid, respect en verbondenheid met elke mens.
Geef ons de moed, de kracht en de sterkte om dit vol te houden
en dan kan uw Rijk komen.

Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, almachtige Vader,
in de eenheid van de H. Geest
nu en alle dagen tot in uw eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Heel zijn leven door,
in blije en moeilijke momenten,
verwees Jezus ons steeds naar 'Zijn Vader',
tot wie ook wij bidden mogen: **Onze Vader...**

Vredeswens:

Wij eten van hetzelfde brood, wij wonen op dezelfde aarde.
Wij kijken naar dezelfde lucht, wij drinken van hetzelfde water.
Eenzelfde Geest doet ons verlangen naar vrede,
goedheid, geduld en medemenselijkheid.
Als mensen broers en zussen zijn, dan zal de wereld vol van vrede zijn.
Moge Gods vrede over u komen en u altijd vergezellen.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

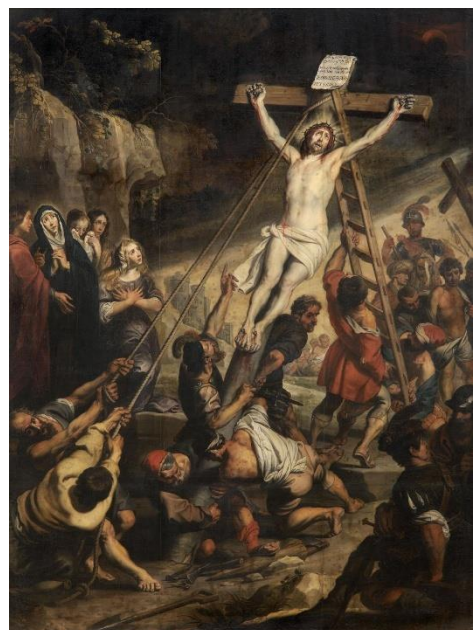
Communielied: Naam van Jezus die ten dode (ZJ 352)

<https://www.youtube.com/watch?v=wadWkx7RIFQ>

Naam van Jezus die ten dode
op het hout geschreven zijt,
vreemde koning van de Joden
die ten spot gedreven zijt,
vorstelijk hebt Gij gestreden om de vrede
tot in alle eeuwigheid.

Zoon van God en Zoon van David,
priester zonder waardigheid
die ten dienste van de slaven
als een slaaf op aarde zijt,
aan de mens gelijk geworden, ja gestorven
voor ons aller zaligheid.

Alle leven moet zich buigen,
voor U buigen mettertijd,
al wat stem heeft zal getuigen
dat Gij Algebieder zijt.
God heeft U een naam gegeven
hoog verheven boven alle namen uit.

Slotgebed: *(naar Kees Pannekoek)*

Goede God, zie ons hier staan
onder het kruis van uw Zoon Jezus.
Geef troost en bemoediging aan allen
die een zwaar kruis hebben te dragen.
Help ons het leed van onze naasten te verlichten,
en maak ons bereid om – waar mogelijk –
mee te werken aan het wegnemen van de oorzaken van het lijden.
Versterk daartoe ons geloof in de weg van Jezus,
die via kruis en lijden
voerde naar zijn verrijzenis en het leven bij U,
tot in eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Ik heb mijn Zoon niet voor niets
naar de wereld gezonden
- zegt God.
Midden tussen de mensen
wilde Hij leven teken zijn van mijn liefde.
Zelfs toen ze Hem aan een kruis nagelden,
bleef Hij van mijn liefde getuigen.
Zijn verbondenheid met Mij
had Hem immers de zekerheid gegeven
dat echte liefde nooit sterft.
Ik hoop en bid dat dat geloof in eeuwig leven
ook in jouw hart mag groeien.

Arvo Pärt

Een jongen rijdt het plein op van Rakvere. Hij fietst. Hij fietst
tot hij alleen nog maar, alleen nog maar.
Zijn linker in het laagland diep, zijn rechter in het hoogland en hij fietst.
Hij fietst voorbij de Sovjets en hij fietst voorbij het geld.
Van teerzwarte wagons weg. Van huiselijk geweld.
De zon zal hem niet steken overdag, en niet de maan bij nacht.
Het is een eskadron van klokken dat op zijn bestemming wacht.
Hij boort naar wat je hoort vanbinnenuit. De winterdromensymfonieën onderhuids.
In zijn oren smelt de sneeuw en in zijn ogen wordt de wereld wit en onbewogen.
Een jongen rijdt het plein op van Rakvere. Hij fietst. Hij fietst
tot er alleen nog maar alleen nog maar muziek is.

Peter Theunynck - uit de bundel 'Tijdrijder'

<https://www.otheo.be/artikel/wereld-part-1-jongen-zijn-fiets>

<https://www.otheo.be/artikel/wereld-part-2-weg-credo>

